

Pacific Herald.

No. 4

Portland, Wash., den 24 Januar, 1908.

18de Aarg.

Betrægtnings.

Dy Simeon velsignede dem og sagde til hans Moder Maria: „Se, denne er jo mange i Jæn til Hold og til Oprætning og til et Tegn, som modsiges, — også din Sjæl skal et Sværd gennemtrænge — for at mange Hjertes Tanter skulle oabenbare.“ — (Juf. 2, 34-35.)

Han velsignede dem, heder det, men det er en ganzle egen hemmelig Velsignelse, der ligger i hans Ord. Ved forste Tidspunkt fandt det dog ikke at være nogen Velsignelse, naar der bliver fortalt Maria Videlser og Smerte. Maria vor mi i den Helligaands Lægt bleven moden til at erfare, at Kristi Rige er et Korsrig, og at alle, også hun, maa indgaa i Kristi Rige gennem megen Trængsel.

Gidindtil var der fun forfattet hende Glæde, men nu også Smerte og Bedrøvelse; underledes fandt heller ikke hun blive jælig.

Kristus sammenlignes med en Slippe, ved hvilken mange fulde stætte sig og overrives, men mange slæde sig og falde. (Eje. 8, 14-15.) Alle de opræs ved denne Slippe, som holdværdig erklærende, at de er fulde Syndere. Men de, som indbilde sig af staar og bestaa, falde og knæbes paa den.

Da i den Henseende er ikke Christen en Slippe, at hans Hjerte skal være ligelom Sten, og han skal ikke fulde forstærke ester, om Synderne bente sig fordommelse eller Christe ved hant. Han vil gjerne være for alle den Stund, hvorpaa de skal bebygge, og vil ikke, at nogen skal stæde sig paa ham og gaa fortalt. Han er en Christens Slippe. Men just fordi, at hans følende og redende særlighed udskæller han ikke ester enhver Synder, derved geraade alle de, som ikke vil lade sig frelse og han bringer dem ikke — i den evige Fortældelse. „Dersom jeg ikke var funnen og havde talt til dem, saa havde de ikke Synd; men nu har de end ikke et Slut at undskyde deres Synd med.“ (Joh. 15, 22.)

Omledes vilde også Herren hjertelig gjerne være al Verden et Fre-

send Tegn (Eje. 55, 13), hvem den skalde tilhøre, og i hvem den skalde blive jælig. Men mange — al, de fleste! — else mere Mørket end Lyset og havde det Lyk, som skal oplyse alle Folkeslag, vil ikke blive opstramte af deres Mørke og onde Gjerninger, og derfor modsiget de Lysets og Christens Tegn og vil ikke vide noget af det.

Men notop ved Mørkets Modstand imod Lyset, bevijer Lyset sin Kraft. Luther siger: „Merk de Ord! Han siger ikke ja: ‘Denne skal modsiges’; men: ‘han er stillet som et Maal, et Sigte, at han til alle Tider skal blive modtagt, ligesom man opstiller et Maal for Skytterne, for at alle Buer, Borger, Ville og Stede skal rettes og affyrer derimod, saa at Studene ikke skal gaa andrestedshen, men fun mod Malet.’“ Altsaa er Kristus Malet, al Modsigelses Slagter ganzle paa ham; og ovenbifaldt Modstanderne indbyrdes er højt uegnige, er de dog alle enige i at modsigje Kristus.

Deraf lærer vi nu og er visse paa, at naar mange Mennesker forstørre sig paa og modsig voit Ord og vor Tro, især de store, lærde og Geistlige, saa før vi for voit Bedkommende være træstlige og glæde. Det er et Tegn paa, at voit Ord og vor Tro er ret, og at det gaar den, som Simeon og alle Profeter siger derom. Den der vil have det underledes, saar lige sig en anden Kristus.

Denne Kristus er jo til et Tegn, som modsiges, til Hold og til Oprætning; dette maa også visstelig hans Ven, enhver Kristen, være for sin Troes og sit Ordets Skild. Man maa fordomme og baulke hans Lære og Tro som det verste Skætteri, den verste Bildsjæl og Daarslab. Hvor dette står, der står der han Ret. Sker det ikke, da er hvælen Kristus, eller hans Moder, eller Simeon, eller Profeter, eller Tro, eller Evangelium, eller Kristus der.

Endnu en Trost giver dette lille Ord. Han siger: „Det er et Tegn, som modsiges, men dog ikke omfjedes og tilintetgjøres. God al Verden fordomme og forstærke min Tro, men ham maa den dog lade mig beholde, ham kan den dog ikke tage fra mig.

Den bringer det ikke videre med at fun Darmen og Ræsen, end at den fun modsiget mig. Derester falder den, og jeg staar. Huerne surrer også med deres Vinger og hvæsse deres Neb, men udrette dog ikke mere end, at de tilhøle Verrgen, men de lade den nof staar.“

Hvad Simeon het forudsigter om sin Herre, at han skal modsiges, det er i fuldt Maal blevne opføldt paa hans Person; her Joh. Ap. 5 meddeler os Estrecreting derom. „Han har taalmodig lidt en saadan Modsigelse af Syndere“ (Hebr. 12, 3). Endelig har de forsøgt ham. Jesu Videlser, siger Simeon, skal trenge igennem Marias Sjæl som et Sværd. Kristi Trængsel var jo hendes. Men da det, der strøg efter siges, at mange Hjertes Tanter skal oabenbare, også maa gaa paa Maria, saa hentihder vel den Helligaand tillige paa den Troestamt, som Maria havde at glemmemførme ved Siden af Mederfæriigbedens Ramme; ogsaa i hendes Hjerte var der noget af Modsigelsen, om den end hos hende indhollede sig i Peters Ord: „Herre kast dig selv, dette ske dig ingenlunde!“

Alle egne Tanter og jordiske Fortællinger maa ikke rives ud af hendes Hjerte, at hun maa tro paa den forsøgte Christen. Dette funde ikke ske uden Smerte. — Nobenhærsen af Hjertets hemmelige Døbber er Malet og Blæmedet for alt det, som her bliver forudsigt om Christen. Kristus og Prædiken om ham fremhenter af Hjertet både gode og onde Tanter. Han er en Adskillenheds Slippe i Folkeslagenes og hvert Menneskebarns Historie. Livslugt til Liv eller Dødslugt til Død er hans Navn.

„I denne Dag er Kristus kommen til Verden. De „hellige“ i sine Dage, da han vandrede paa Jordens Højsæterne og de Christifløje, funde ligeoverfor ham ikke længe holde sig og blev til Sturke. Raat Mørkets Ord forkyndedes paa et Sted, saa blev Mængden spildagtlig.“ (Ap. Gjer. 14, 4). Og endnu den Dag idag bliver Jaamangen satfaldt retslaffen, stilhardig, hvad Mægt „ganske opfindig“, naar man forlanger

af ham, at han som en arm Syndet skal være Manden paa Stosset. De fleste gjør visstnok i saadant Tilfælde en høflig Kompliment for den Herre skriftstof og siger, at fun Pietisterne er dem modsydelige. Men de maa selv bedst vide, om de ejer Jesu eller ikke. „Høt Ordets Blad for dig en Jarre ilde Ålaang da Herren ci endnu dit Hjerte ret betvang.“ Herre Jesu, vi beder dig ydmægligt, at du vil give os Noabe til, at vi mer og mer i en land Tro maa lære at henvende dig, påskaide dit Navn, gribre din Fortjeneste, ja daglig i en oprigtig Bod skulle os ved Alt, hvad voit er, Synd og Slam, og i lebende Tro tilsgne os, hvad det er, den Retfærdighed, som gælder for Gud. Lad os da tilfældt føre hen i Fred og Frejd at voit Fine, som ved Troen her har set Christen i dig, høst maa tilde dig, o Konge i din Hærlighed! Amer. — (Efter Besjer.)

Det rette Fortældesfæd.

Ten bekendte Prof. G. H. von Schubert fortæller om sin Fader, som var Prest i Hohenstein i Sachsen, at han blev bragt til at studere til Prest ved Luthers Fortale til den lille Katekismus. Han var sine Fortældesens Son, og deres Tanke var, at han med Tiden skulle hjælpe dem i deres Boghandel. Men Sonnen hang gjerne over Bøgerne og læste, hvad han funde af dem. Da dronle hans Moder engang, at en Haand visste hende Luthers lille Katekismus opslaget ved følgende Sted i Luthers Fortale til den, hvori han henvender sig til Presterne: „I Besynderlighed maa du der også indskærpe Vorigheden og Fortældrene, at de maa regjere vel og holde sine Vor til Stole, og vilde dem, hvæledes de er skyldige til at gjøre saadant, og hvilken fordommelig Synd de begaaer, naar de ikke gjør det; thi de omstyrter og ødelægger derved baade Guds og Verdens Rige som de værste Fiender baade af Gud og Mennesker; hold også vel frem for dem, hvilken gruelig Skade de gjør, naar de ikke hjælper til at opdrage Vor til Prester, Prædikanter, Skrivece o.sv., at Gud vil straffe dem forfærdelig

derfor." De fromme Borgmestre mente Straf, hvad de havde at gjøre, og skjænt de ikke var formindende, lod dog sin Søn studere til Prest. Moderen bragte ham selv til Leipzig; i en Lund udensfor byen trælede han ned med ham og bad Gud om Besignelse til sit Borgmesterende. Og Gud hørte noadig hendes Bøn; Sonnen studerede flittigt og blev efter en Mælk af Alt Kandidat til det hellige Prædikeembede. Da Moderen havde hentet ham hjem fra Leipzig, trælede han efter ned med ham i den samme Lund og frembar sin Taf til Gud, som havde hørt hendes Bøn. — (Kirkehistorie.)

Om Tanner.

Den Menighed er udbredt, at Tanner er fri, men skjænt, som Detektivene siger, "Tanner er toldfri," er den dog ikke straffri. Sandt nok, vi kan ikke indstrenge for nogen jordisk Domstol paa Grund af vores Tanner; men vi overbevist om, at vi skal gøre Regnslab for dem ved den sidste Høisteret. Onde Tanner er Syndens Marv, da er det Malt, hvorfra Synden er brygget, det Tanner, der opfanger Guisterne af Djævelens Fejstelser, det Nede, hvori alle onde Hugle legger deres Eg. Vær da forsigtigt om, at højaa vist som Gud brænder både smaa Største og store Guinstykker, ligesaa sikkert vil Gud straffe både syndige Tanner og syndige Gjerninger.

Ingen maa indvilde sig, at vores Tanner er skjulte for Herren; thi han har et vindu med Udsig til vor Ejels hemmelige Gjennem, et vindu, som hvilket der ingen Skodder er. Ligesom vi legtager Vice i en Glæskube, saaledes jer Herreus Vic os. For Gud er Menneskene heller Højerhånd. For himmelen gives der ingen Hemmeligheder. For den altseendes Vic er det, der står i Hjertets Kammer, ligesaa offentligt, som om det stede paa Gaaden. Vic den 13te Davids Salme, og du vil se, at dette er Sandhed.

Vien nogle vil sige, at de kan ikke lade være at have onde Tanner; vi vil indesimme dette; men Spørgsmålet er, om de harer dem eller ej. Vi kan ikke forhindre Type fra at se ind gjennem Glæskuberne, men derom vi advarer Vorrene for dem og modtages dem med Glæde, et vi ligesaa slette som de. Vi kan ikke afholde Huglene fra at fluge over vores Hoveder, men vi kan afholde dem fra at bugge deres Rader i vorr Haar. Højerhåndige Tanner vil bane paa Øren, men vi må ikke lufte op for dem. Syndige Tanner kan opstå, men de maa ikke haas Lov til at herre. Den, der icke er og grunder paa det onde og syndige, elsker det og er

snart moden til at gjøre det. Vender du dine Tanner til Synden, vil snart dine Hænder følge efter. Søge lader deres Slim bag efter sig, og det samme gjør onde Tanner. En Vil kan flyve gjennem Lufsen uden at efterlade noget Spor, men en ond Tanner har altid en Hale efter sig som en Slange. Dette lærer os, hvor nødvendigt det er hver Dag at vægge over vores Hjertes Tanner og Beværninger. Gode Tanner er bevisignede Gjester, som burde lydes et hjerteligt velkommen og være meget estertrægtede. Ligesom Rosenblade udgiver de en delig Duft, naar de gennem i Grindningens Kammer. De kan ikke pleies formegent; de er en Høst, der beriger Jordbunden. Ligesom Hønen udruget sine Styllinger under sine Vinger, saaledes burde vi nære alle hellige Tanner. Ligefrem den fattige Mandes lille Lam spiste af hans eget Brød og løb ved hans Varm, saaledes bor gudfrugtige Tanner være os meget dørbare. Hellige Tanner viser hellige Ord og hellige Hændlinger og er hæblefulde Vidnesbyrd om et gjenfødt Hjerte. — Etter "Den Huges ven".

Hengivenhed i Guds Vilje.

Hertuginde Philippine Charlotte af Braunschweig glædede sig netop i Haabet om snart at fås til Jejens sin elskede Søn Leopold og tilbringte nogle hellige Dage i huse Selskab. Da kom højt uventet den Efterretning, at hendes elskede Leopold var blevet et Offer for sit Menselskærlige Hjerte og var dræbt i en Overvæmmelse i Elven Oder. Overalt var Sorg og Klage over, at denne adelmodige Prins var død. En Time efterat Hertuginden havde modtaget Dødsbudskalet, fandt Høvrest Gedderen (som senere blev danskskovstoraad) hende ved hendes Læsepult med Bibelen foran sig. Hun talte straks til ham: "Gud har efter nedhøjet mig dybt; men han har gjort det, og hvad han gjør er vel gjort! Det vilde være Synd at snurre imod Gud. Dersom vil jeg ikke snurre. Han har viselig af idel Bisdom og Godhed ladet osaa denne Videlse ramme mig. Han vil dermed drage mig endnu nærmere til sig. Min Søn var oprigtig og henside ikke til Hæftighed. Verdens Hæftighed findte maaesse let have fortjent ham og gjort ham altfæltig. Ja, Herren har viselig til hans bedste haas pludselig taget ham bort fra Jorden." Hun havde allerede før besluttet om nogle Dage at modtage Rabveren sammen med sit Hof. Vaa det Spørgsmål, om hun også nu vilde gaa til denne hellige handling, svarede hun:

"Ja, nu saa meget hellere; thi i Ver-

den og dens adipredelse finder jeg ingen Stør for mit bekymrede Moderhjerte. Hos Herren vil jeg høje denne Stør; det findes jeg den sikkert." Hun ved den hellige Rabbo med ministerordig kristelig Hartning og blev deroed saa stævet, at hun nu også fandt trost andre dybt beundrede. — *Der Lutherauer.*

Modsigelses i Bibelen.

Paa en Farm i Staten Ohio havde for nogle Alt siden en ung Læge nedsat sig. Han vilde drive Jordbrug ved Siden af at være Læge. Men han blev ogsaa paa med nogen andet. Han var uenlig først intet blevet sædig med sin videnstabelige Uddannelse, og mente at have lært meget mere end medicinsk Bisdom. Han nærlig havde gode, fromme Raboer om Søndagen hjælp til Kirke, da drev han sin Spot med dem. Han selv fant et dannede Menneske gif selvstændig ikke i Kirke. Han gjorde sig ved enhver Lejlighed glad for at bringe sine gammeldagske Raboer noget af sin mere Videnslab, og al huse Tale drejede sig om følgende tre Punkter: 1) al Kirkegang er for et dannede Menneske usædvanlig. 2) Prædiken er usædvanlig. 3) Bibelen som Prædiken støtter sig til, er fuld af Modsigelser.

Bornemmelig den sidste Vorstand som han ofte med, og han erklærede uden videre som ikke vilde tilstemmne den, for et indstrenget, beflagttesværdigt menneske. De gamle Hæmmere var gaast forbausede over den unge Doktors lærdom, og om de end ikke kunde være enige med ham, saa formændede de dog heller ikke at modtage ham. De rystede i det højeste betenkelsig paa Hovedet, og —

rejste herefter som for til Prædikeren som var blevet dem hær. En af den unge Læges Raboer folgte efter nogen Tid sin Farm, og en ny Settler kom ind. Den unge Doktor sagde straks at komme i et godt Forhold til ham. Han fandt i ham en Mand som i dannelsen ikke stod tilbage for ham selv, og som alle rede havde adskillig Livs erfaring. Han glædede sig og knabbede i ham at have fundet en Mand som ogsaa aandeligt vilde staa ham nærmere end de udannede Hæmmere, som han kaldte dem. Men hvor formændet Vic bon ikke, da han om Søndagen saa, at også denne Stør hjælte til Kirken med Guldrum og Vorn og Enende. Snadom Indstrengethed havde han ikke ventet hos denne Mand, og da han hver følgende Søndag fik se det samme Stør, lunde han ikke mere holde sig, men maaesse i det mindste udtales i forundring for den nye Rabbo. De havde vistnok allerede hørt ningen flygt, videnstabelig Santale,

men Kirkegang og Prædiken var aldrig blevet besøgt. Nu, mente Doktoren, maatte han engang gaa lige losaa denne Tag.

"Dr. Rabo," sagde han en Dag til denne, "Jeg undrer mig over, at De med Deres Danmarks endnu kan finde Bebaq i at gaa i Kirke og høre Prædikener."

"Undrer De Dem over det?" sagde denne. "Ved De da ikke, at man der hører Guds Ord? Og Guds Ord trænger vi til både i Livet og i Døden. Den som forstiger Guds Ord, vil tidselig og evig gaa tilgrunde."

"Ah hvad, Guds Ord!" raober Doktoren foragtelig i Bevidstheden om sin Vidensstab. "De er dannet nok til at vide, at Bibelen ikke er Guds Ord. Den kan ikke være det; den er jo fuld af Modsigelser."

"Det har jeg aldrig vidst," svarede Raboen rolig. "Jeg har endnu ikke fundet nogen Modsigelser i Bibelen. Men jeg er heller ikke saa lerd, Maasle kan De gjøre mig den Tjenseste at vise mig nogle Modsigelser i Bibelen. Dog om en Ting beder jeg, det maa være virkelige Modsigelser. Hvortedes vilde det være, om De engang stævned de Modsigelser som De menet at finde i Bibelen, og derefter, for De viser mig dem, først selv, som det kommer sig en videnstabelig dannede mand, noie fra alle Sider prøvede dem, om de ikke kan forståes paa denne eller hin Mandes?"

"Ja vist," svarede Doktoren. "Det vil jeg gjøre, og De skal snart haas en sel Hæfte over de Modsigelser i Bibelen som ikke kan forståes paa denne eller hin Mandes." Og dermed afslog han.

Midlertid gif Dage og Uger, ja Maaneder; men Doktoren bragte ikke den levede Hæfte over de Modsigelser i Bibelen. Da han syntes endog fra nu af at isty Raboen. Og træd de engang sammen, saa blev der ikke Tale hvorensom Kirkegang eller Prædikener eller Modsigelser i Bibelen. Endelig folgte Doktoren sin Farm og drog ud i Vesten.

Nar var forgangne, saa fik vor Farmer en Gang et Brev fra den næsten glente Doktor og fordoms Rabo. Deri stævned han: "Gode Ven! De menet vel, at jeg har glemt Dem; men det har jeg ikke. Jeg staar jo endnu i Hjæl til Dem. Endnu maa De vente paa den af mig levede Vitte over Modsigelser i Bibelen. Jeg begyndte ogsaa engang straks at optegne dem. Men da jeg berunder maaatte gaa videnstabelig frem, næste det sig, at den ene Modsigelse efter den anden lod sig forclare og maatte striges af Listen, ja at til sidst ingen blev tilbage. Jeg har ogsaa allerede fundet Beben til Kirken og hører gjerne Guds Ord's Prædiken, og jeg

Hanuuer mig ikke, sjælt jeg er en Væge, ved altid at være en Guds Døds Discipel, hvortil enhver Prædiken giver mig Anledning. Jeg er tænder også med Taf til Gud, at hans Ord alene er det hvoraf der finder Mæssigelse og Kraft for Lid og Evighed. Lev vel!"—Det Luther-aner.

Modsigelse, Strid og Fortsættelse.

Se, denne Kristus er jo mange i Jærel til Hald og til Opræsning og til et Tegn, som modsiges" (Kuf. 2, 34). Af dette Ord læser vi og et fortæsede om, at noot mange Menschen, næredeleshed de store, lærde og "grællige," forstørre over og mod sig i vort Ord og vor Tro, ja hvil vi for vor Part være trostige og glæde. Det er et Tegn paa, at vort Ord og vor Tro er ret, og at det gaaer os jælaedes, som Simeon og alle Profeter derom har sagt. Det maa blive Ansigt, Hald, Opræsning og Modsigelse — andet bliver der ikke af. Hvo som vil have det anderledes, han mås sige sig en anden Kristus. Denne Kristus er jo til Hald og Opræsning for mange i Israel og til et Tegn, som modsiges. Saa maa det ogsaa med ethvert af hans Venner, med enhver Kristen, for hans Døds og Troes Skuld forholde sig paa samme Maade . . . Hvad vil nu Modsigelse sige andet end, at man ikke blot fornægter, men tillige bevirter, forhærer, forbander og med al Stærk og Fortvivelsel forstørre denne Tro som det varste Skatteri? . . . Vi hører Kristus er jo hans Tro, der man der være Modsigelse, ellers er der aldrig noget Kristus . . . En friuent holder sig til Evangeliet, han ser paa, hvor der er Modsigelse og hvor der er Opræsning. Et der ingen Modsigelse der, saa er Kristus der heller ikke, og det hædren Modsigelse, som ikke kommer fra Tyrken, men fra ens allernærmeste. Kristus er ikke sat som et Tegn til Hald for mange i Babylon eller Køburien, men jo mange i Israel, det er, blænt det Noi, i hvis Midte han er, og som rojer sig af ham som hans egne.—(Luther.)

Om en der fun vilde tro hvad han havde en religiøs Forsamling, i hvilken mange varmede vor tilfæde, talte en ud af Kloffen: "Hvor jeg kom til et sige et Ord?" Og da det blev tilfældt ham, trængte han sig frem igjennem Forsamlingen og sagde: "Mine Venner, jeg tror ikke, det er meget Delede, jeg tror ikke paa en evig dom, jeg tror ikke paa en Gud; thi jeg har aldrig sett noget sandt." Saaledes fortalte han, indtil en anden stammede i Kloffen bad om Ordet. Den ventede satte

sig da, og den anden sagde: "Mine Venner, I siger mig, at der her i Verheden er en Elo; det er ikke sandt, det er ingen Elo her. I siger mig, at der er Tro og Guds her omkring mig; det er ikke sandt, her er hæren Troet eller Guds. I siger mig, at her er en stor Mæmefest; jeg siger øder liges, at det er ikke sandt, her er ikke andet end jeg. Manne I unders over denne min Tale, og hvad Meningen er med den; derfor skal jeg sige øder det, mine Venner. Jeg er blindstædt, jeg har aldrig set nogen af øder eller nogen af de Ting som I siger har være her omkring mig. Men nuar jeg negter, at disse Ting er til, for abenbarer jeg dermed fun, at jeg er blind. Derfor er baade I og disse Ting som jeg aldrig har set, alligevel tilstede her. Og nuar denne Van-tro bland negter onadelige ting, saa abenbarer det fun, at hon er andelig blind, men mere beviser det ikke. Venner, studer Jesu Dio, jaal skal I finde Dio, Dio og land Glæde." (Det Luther-aner.)

Konferens og Samtalemede i Cour d'Alene, Idaho, Jan. 28—30.

Torsdag Aften den 28de Jan. kl. 7:30 Gudstjeneste med Allergang. Prædiken ved Post. Norgaard. Kristetale, Post. Blæffsen.

Onsdag Middag — Konferens — Kristens Vorre om Stadion og Selvredelse. Post. Post. Norgaard.

Onsdag Aften — Samtalemede med Menigheden kl. 7:30 over Rom. 1, 16. Post. Post. Norgaard.

Onsdag Aften — Samtalemede paa Engell med Menigheden kl. 7:30 over Rom. 1, 22-24. Post. Post. Blæffsen.

Torsdag Middag — Konferens — Balg af Embedsmænd og Tekniciio.

Torsdag Middag — Samtalemede med Menigheden over "Mælen, dens Verden." Post. Post. Holden. Torsdag Aften — Samtalemede med Menigheden "Mælen, dens synlige Stiftelse" Post. Post. Holden.

Gud velgående Moderne.

DR. L. N. JACOBSEN

Norsk Læge og Kirurg

Kontortid 10-12, 2-4 og 7-8
Kontor 201 Peoples Savings Bank Bld.
Seattle, Wash.
Office Phones—Main 6171; Ind. 3202
Residence: Ind. 3429.

AGENTER ONSKES

for
voet historiske norske Nationalarkiv
UNIONSPERIODEN

OG NORGE'S GJENREISNING

En fuldstændig officiel historie om de politiske Forhold i Norge fra 1814 til 1906. Indbefattende de store begivenheder i 1905. Unionens Opblomstring og Norges Gjenreisning til Selvstændighed. 500 store Sider, pragtfyndt Illustreret. Verket indledes med et brev fra Statsminister Michelsen. En ualmindelig opledning i god fortjensende. Skriv strax efter betragtelse til Bogudverne J. S. Ziegler & Co., Dept. 5, 225 Dearborn St., Chicago, Ill.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Dept
Transients a Specialty
Free baths.

Gaa til

Hirsch,

Den gode erfare Apotheker fra Norge med etest Coffec Recepter samt et nærliggende Apotek af alle Slags — særlig: Hofmannbraaber, Raltsbraaber, Sigabalsom etc.

Apotheket er altid tilgængeligt at give Raad om helse.

Post-Offices Apothekers pr. Compagnie.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,

1425 1st Ave. Bld. Hill Street
Seattle, Wash.

PORTSMOUTH HOTEL & CAFE

516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park

Los Angeles, Cal

Rundtjæller. Bob Beijings. Matbord i alle Genrer. Godt og Godt under samme Præcisitets. P. P. PAULSEN, Prop.

 W. & E. Schmidt Co
208 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Etter etter her Skilling af Billardspejle
Bord, Stole, Matbord, Matbord, Matbord,
Matbord, Matbord, Matbord, Matbord
og Matbord. Etter sort til et.

Begravelsesbureau

C. O. LYNN.

Established 1882.

GAFFNEY & LYNN.

945 Tacoma Ave.

Luther Pilgrim's Pub

No. 5 State St., New York.

Samme Quæder som på Flintham's for Menighed

Int. Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Rejsende.

Vester E. Petersen, Utvigrantsrås-
ner, træffes i Pilgrim's Pub og

Jaar Emigranterne bl. web
Raad og Dab.

Sæt, hos Emigranterne fra N. Amer. og Dab.
One Street ear her til Dab.

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Vileller på alle første Klasses
Linier

VISELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue
Tacoma — Wash.

Du sparer fra 25c til 50c paa
hvært Par Sto, om
du tjører hos Smith Hendriksen Shoe
Company, 936 Pacific Ave., Tacoma.
Nørst taleo, "Haven, "Herald".

SAM CROW

House
Furnishing
Company.
Complete udval

Linenums, Carpets,
Mahier, ovne og crockery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2607

NORDLUND'S

PHOTO CO.

Hjørnet af 1. Avenue og Broadway,
Pullman, Wash.
Standinavif tales.

KLAEBOE DRUG CO.

(Established 1888)
Vor Specialitet er at tilberette Recepter
medbragt fra de standinavif Panke,
Stanwood, Wash.

The Post Office

Confectionary Store.

Everything in our line. Large stock of
latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy
Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

Dr. McEacheran, M.D.

Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAPHER

Latest and up to date work

STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL

Milbeshandtere

Et del norske Hovedhænder i Everett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers

PHONES — — — Office Main 166
Residence — — — 1 Red 3681
1 Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St., Bellingham, Wash.

"Pacific Herald."

Frøstligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Presbiterkonferencen for Pacific District af den Norske Sognede ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til A. O. Bjørke, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Beskedgjørelser og Noitser indsendes til Pastor Doe J. H. Peters, 1201 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Fortretning besøges af Pastor H. W. Klemagel.

Breve adresserede "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil maa ham.

Bladet kostet

Hør Moret	\$.75
Hør Moret til Canada	1.00
Hør Moret til Norge	1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Sjæl og Legeme.

Hvad skal et Menneske jernemmelig hænge for? Sjælen som den udødelige Del. „Hvad gører det et Menneske, om han vinder den hele Verden, men tager Slade paa sin Sjæl?“ (Matt. 16, 26.) Saaledes har vi alle ladt i vor Barnelærdom. Og i Teorien holder vi jo for, at det bør være saaledes. Men vi ejer nu ogsaa alle som falder sig frijne, i sit daglige Liv, at de virkelig tror ovenanførte Sandhed? Lad os se lidt paa virksomme Villeder fra Livet. Og maa Gud hjælpe enhver til at prøve sig selv!

Den Tid vi lever her i Verden, faldes jo Raadetiden. Vort evige Livs Elsjælne afhænger af hvoreledes vi bemyttet den. Hvordan meget af denne Tid bemyttes til at hænge for Sjælen? Man er meget usie med Tiden, naar det gjelder dette jordiske eller at hænge for Legemet. Og dog, er der ikke mange som ikke kan finde en til Minsters Tid hver Dag til at farre for den udødelige Del ved Sundadt, Andagt for og efter Raadet o. s. v.? Og Verenene. Et det ikke ofte saa vanfæltigt at finde Tid til at sende dem til Religionsfolk? For deres Legeme førges det nok, men hvoreledes passer man deres Sjæl?

"Jeg har nu arbejdet og træslet saa nok for det jeg har!" Dette hører man ofte. Hvordan meget arbejde har du nedlagt for at frelse din Sjæl. Sandt er det, vores Gjerninger kan ikke frelse os; men det Guds Ord staa dog ogsaa saa: „Arbejder van eders Saliggjørelse med Frejt og er den udødelige Del!—(St.)

"Verden" (yl. 2, 12). Hvad arbejder du for, Sjælen eller Legemet?

Mange Opfrelser gjøres for at faa istand et Hjem. Man sparer summen i Kærestis, og naar man faa troc, man kan magte det, saa lader man alt det man har sparet summen, gaa for at faa et Hjem. Man forsøger at gjøre dette saa godt og hyggeligt som mulig; men ofter Tid og Penge for at faa det løslejlige for sig og sine — for Legemet. Hvor megen Opfrelse har du gjort for at komme til det Hus med de mange Verrelser som vor hjælpe Frejser et gaaen hen for at berede ogsaa for dig? Hvor du gjort dig Venner ved den urette Mammon, fordi de, naar du skilles herfra, skal modtage dig i de evige Boliger? Hvad har du ofret mest for, Sjælen eller Legemet?

Man holder Kaiser. Enhver Hjem har iafald et Ryhedsblad, mange har flere. Og dog er der mange af saadanne som ikke har sit Samfunds Organ, ikke holder noget religiøst Blad. Spørger man hvorfor, saa er Svaret: „Jeg holder saa mange Blad, at jeg har ikke Tid til at læse flere,“ eller: „Jeg har ikke Raad til at lægge ud flere Penge for Blad.“ Til at følge med Tiden i det timelige, særge for det legenlige har man Raad og Tid, men ikke til at føde og nære sin Sjæl! Tror nu en saadan, at Sjælen er vigtigere end Legemet?

Naar en bliver syg, hentes straks Lægen til at hjælle for Legemet. Maaske der ventes med at sende efter Sjælesørgeren, indtil det næsten er for sent, indtil Sygdommen har saaledes sovelket baade Sjæl og Legeme, at lidet kan redres. Man betaler Lægen hans Regning uden Anm. Kanske Presten har været hos den Syge ligesaa ofte og har ikke storke Bekymring og Angstelse for Sjælen, end Lægen havde for Legemet. Presten saaft lansler Tak. Ha det hænder, at naar en saadan dør, saa forretter Presten ved Begravelsen og saa ogsaa dersør Tak. Kvillet synes at være det vigtigste. Sjæl eller Legeme?

En Rabo er syg. Man er bekymret derover, gjør hvad man kan, for at hjælpe og opmunstre en saadan, saaledes som jo er ret og godt. Men før man sin Rabo aabdelig syg, ser man ham vandre paa Dødens Vei i Synd og Gledeighed og altsaa staar i fierste Gote for at miste sin Sjæl, da bryder man sig ofte ikke om det, gaar ikke til ham, og advarer ham ikke. Eller om han er i Ansigtslæse og Kamp, saa er der ofte iden Opnæring at faa af Medkristne. Synes det da, som om Sjælen betragtes som den vigtigere Del?

Den gode Gud hjælpe os til ogsaa i vor daglige Jord at vije, at vi virkelig tror det vi har ladt, at Sjælen staa dog ogsaa saa: „Arbejder van eders Saliggjørelse med Frejt og er den udødelige Del!—(St.)

Vær iffe til Hinder.

At være til Hinder, er den letteste Sag af Verden. Det til udfordres hverken Dogtighed, Selvopfrelse eller Horstand. blot man ordner Linjen, saaledes, at man er i Veien, saa behøver man ikke at anstrengte sig ret meget, eller maaske ilet ikke, for at være til Hinder, og det mere end ti Gangs saa meget, som man nogensinde skulde kunne være i Stand til at gavne Sagen.

Der er mangen En, som er til Hindrer for Guds Sag. Mangen En er daarlig tilfældet til at befriere Herrens Sag, men i Besiddelse af stor Dogtighed til hos dem, som ere mere opoffrende og virksomme i Guds Ejendomme, at finde Noget at gjøre Venner, ningen ved, eller paa en fin, men desto mere giftig Maade antyde Saadant. Han kan Intet gjøre for at fremme indbyrdes Kjærlighed og Samvirken mellem Guds Øvrø; men han kan udmaaret den Kunst at splitte, adfylle Ven fra Ven, vække Misstanke, hindre en god udhaaet Sæd fra at spire og vore, eller saa ukrudt blandt den spirende Hvede. Det findes mangen En, som falder sig fristen, og som vil anses for at være det, men som dog neppe efterlader andre synlige Spor efter sig her paa Jorden, end saadan, som mylig ere navnte. Saar er hans Verk fuldført; han gaar bort, og hans Gjerninger, som lange varer, drægt til stor Slade paa Jorden, følge ham efter indtil Regnsfæs-dagen.

En Formaning, som ofte gives de saaften Ørn, turde være paa sin Plads for vorne Mand, som ogsaa skulle være Guds Mand. Denne Formaning lyder saaledes: „Man du ikke gjøre nogen Nutte, saa se dog til, du ikke er i Veien.“

Vær stedje meget øgtaaagibende med, hvad du siger og gør. Med et eneste lille Ord eller en ubetydelig Gjerning kan du let afstedkomme Slade. Og denne Slade funde det maaske siden være vanfæltigt at lure. Hvad enten dine Evner ere store eller smaa, se i det Windste til, at du ikke er til Hinder.

Men enhver tro Herrens Ejener eller Ejenerinde maa belave sig daa at holde ud med Taalsmodighed, trods alle Lidelser og Hindringer, som vilde mede. Det gaar ikke an at forbires over saadanne Ting, dersom man skal udfylde sin Plads vel; men hvad der gaar an og behøves, er i fast Fortrofæstning til Herren at overvinde Alt. Alle Ting skulle tjene dem til Gode, som elje Gud. Hver af Gud opladt Det vil maaske nu bestandig blive omgivet af mange Modstandere, som føge at hindre din Fremgang. Men er Gud for os, hvem kan da være mod os?—(Kirself.)

Methodisternes Hedningsemisjon.

I „Lutheraneren“ for 8 Jan. finder vi en Artikkel om „Methodisternes Hedningsemisjon,“ og vi optrygger den i „Herald“ i sin Helhed, forat vore Lægere kan se, hvoreledes Methodisterne betrægger os Lutheranere baade i Norge og her.

Metodistkirrels udenlandske Missionssomite hadde i November sidstleden sit Årsmøde i Seattle, Wash. Ved den Anledning blev Berigtninger gjort for kommende Åar. Og forst vedtore Lægere kan saa en Ide om, hvordan Methodisternes Budget for Hedningsemisjonen set ud, gjengis vi følgende Uddrag fra „Den kristelige Talsmand“:

„Der var Kroa om forsøgt Hjælp fra mange Rester, især fra Korea, hvor der har gåaet en stor Udkælfelse over Landet, som har haft til Følge en ualmindelig Udbredelse af Missionssarbejdet, hvorfor der var indsendt et Redraab om 25 nye Arbejdere og \$112,000 i Missionshjælp. Komiteen kunde dog kun bevilge den forholdsvis lille Sum af \$28,495. Det blev imidlertid beordret udsendt til Kirken et forsigtigt Opraab om \$10,000 i dette tilfælde. De fleste af vores udenlandske Missioner maaatte nøje sig med det komme Velst, som de fik ifor. Der blev ialt bevilget \$1,070,193, fordelt saaledes: For Missionssarbejdet i Kina, Japan og Korea \$248,515; for de syd-kontinentale i det sydlige Asien \$182,900, samt for Malaysia-konferensen \$21,380 og for Virkjomheden paa Filippinerne \$23,650; for Sydamerika \$93,597; for Mexico \$58,900; for Africas tre Konferenser \$45,642, og for Europa ialt \$152,446. Af dette Velst vil Nord- og Sydtyskland haal \$39,601; Schweiz \$7,565; Italien \$50,152; Bulgarien \$9,500; Rusland og Finland \$9,048; Sverige \$15,970; Norge \$12,625, hvoraf til Prebiskantsalen \$500; til Renter paa femte Menigheds Gjeld i Kristiania \$200; til Uddrag paa Gjeld \$250; Danmark \$7,985, hvoraf for Kirkegjeld i Skjæbenhavn \$655 og for anden Gjeld \$600. Hertil kan føjes, at Kirkerne i udenlandske Missionsselskab i vor Kirke langt har samlet \$608,822, som nu af somme Rester blev udsignet til de forskellige hedenske Missionsselskaber, til sammen altsaa en Sum af \$1,679,015.“

Med „udenlands Mission“ mener „D. Kr. Talsmand“ det samme, som vi falder Hedningsemisjon. Dette beweis flittig noserved, at i Statningen af det anførte forekommer Ordet „bedens“ istedekst for udenlands. Norge er altsaa i Methodisternes Line et bedens Land. Det samme gælder Tyskland og hele Europa forsvigt. Til denne hedenske Verdensdel (Europa), bevilges for Året 1908 \$152,

416. — If denne Sum saa de tre stændinaviske Lande over \$36,000. Bladet beslager, at det hedenfse Land, København, blir afspist med \$27,000; men der høres ingen Klage over, at der paa de tre hedenfse (?) stændinaviske Lande blir ødset over \$36,000.

Vi kan vel ikke forlange, at Metodisterne skal ta Hensyn til vor Protestant mod saadan Trafik; men det faunes dog rimeligt, at det norske Blad „Den kristelige Tidsskrift“ skulde undsæt sig for at offentliggøre sin egen Skam. Vi en Skam er det, og det skal Metodisterne faa høre, saa længe vi har Kraft til at røbe af Struben.

Bed Siden af de nævnte Bevilgninger blev ogsaa \$608,822, som „Kvinternes udenlandiske Missionsselskab“ hadde samlet, udelt til de forskellige Grene af „Hedningemissionen.“ Hvornogen af denne Sum faldt paa de stændinaviske Lande tier „Den fr. Tidsskrift“ kløggelig med. Men der er nogen Grund til at anta, at det er sandt, hvad et i juli Uthæblet beretter, at i alt \$83,799 blev bevilget til Mission blandt de stændinaviske Lutheranere.

Vi gører det: Denne Bisfomhed er en Skamplet paa Metodismen, som den vanstelige kan vise sig af.

Og vi er ikke ene om denne Bevægning af Sagen. Det begynder at komme endog fra Metodisters egen Leit Protestant mod den stammede Trafik, at Pengen samlet til Hedningemissionen skal bli brugt til at Mission blandt Lutheranerne. Det er at hæve, at Protesten til sidst maa bli saa højt, at selv den mest tunghært Metodist maa høre og ta Hensyn til den.

Kun et lille Morn.

I den romerske Keiser Julian den Grajaldnes Tid, som, ifølge opdragten i den kristne Tro, dog opbaa Alt for at undgå døden af sit Stige og for at gjenoprette de gamle hedenske Guders Tempel i forset Glæds, levede den fromme Bisshop Martin af Tours. Kejseren havde, fortænet over at den hedenfse Gudstjeneste ikke besøges, besøjet at Bislopens Menighed skulde med egne Hænder gjenopbygge et forstørre hedensk Tempel. Hvem der veggte sig, skulde være Dødens.

Horskælfede over disse Trusler adskilte de kristne. Men da Bislopens med Alvorlige Ord dømmede dem for deres Menneskefrugt og svage Tro, fastede de fleste af dem Mursten og erklærede, heller at ville dø end at blive ved med Templets Bygning.

Yderst forbitret over denne uventede Modstand ilede Keiser Julian selv til Stedet. Han var så god til at forstå, at Bislopens var Jesu i sin Hemming over hele Legemet og saaledes,

Menighed, og at de kristnes Modstand udgik fra ham, og at han ved lyftedes ham ved Overtalelse eller Trusel at overvinde denne ene Mandes Modstand, saa vilde hele Byen være vundet tilligemed ham.

Han lod som følge deraf Bislopens høre for sig.

Frimodig fremtraadte Martin for Kejseren og befjende seit og anbent, at det var foroulediget ved hans Ord, at Borgerne ikke adskilte Kejserens Bud.

„Kun, jeg vil ikke gaa i rette med dig,“ sagde Julian, „thi jeg ærer din Land og dit viefri Riget. Men for at bevare Metterns Stol og for at gjenoprette den fejende Anhængere, som jo har lidt et Stort i denne By, saa tag Steinen, der ligger ved dine Hænder, og bær den hen til Templet, saa skal du saa Lov til at gaa fri herfra.“

Men Martin rækte sig ikke.

„Mit Embete beskylder mig at opbygge Guds Høje med al Glæde, men ikke at bære Sten til dine jødiske Guders Tempel.“

„Man figer mig, at du er en rig Mand,“ fortalte Kejseren; „gi en af dine Pengen sunn saa meget som en Penning til Vor, og jeg frigiver dig. Hvis ikke, saa er Døden dig vis.“

„Saa dræb mig, Kejser, thi jeg er i din Bold. Men mine Pengen og mit Gods tilhører min Herre og Konge Kristus. Overledes skulde jeg gøre sunn meget Ondt, som at stjæle det, der er hans, for at give det til dine hedenfse Afghuder?“

„Det er sunn en Penning, jeg forlanger, Martin; tænk dig om. Det gælder dit Liv.“

„Det du forlanger, o Kejser, er Synd, og det gjelder min Salighed. Det er Intet at betraue sig paa. Lad dine Hæder træde frem, jeg er bedst.“

„Nei, Martin, jeg vil frelse dig, thi jeg bemindrer dit øde Mod. Hør nu mit sidste Ord: Tag af den Vitaf, min Slave byder dig, det mindste Horn og stro det i Offerstaalen foran Guds billede der. Vitaf, det er sunn et lidet Horn, og Vitafen er min, og du kan tro derved, hvad du vil. Udfør for min Skyld denne Ceremoni, og du er fri og skal have Lov til at prædike og lære hvad der behøver dig. Men vægter du dig en Gang til, saa skal du endnu den Dag blive der et kast af din Træfod.“

„Du figer, det er sunn et lidet Horn, Kejser? Jeg figer dig, at dette lille Horn vilde træffe mig sige saa meget som et helt Berg. Nei, Kejser, spør din Kunst og din Træfod, jeg øster ikke til dine Afghuder.“

Julianus skummede af Angeri. Han vilde før enhver Pris bryde denne Mandes Modstand. Han befalede at affænde ham, at berygtne ham med forstaa, at Bislopens var Jesu i sin Hemming over hele Legemet og saaledes,

des, bunden til en Pæl, udsettet ham for Gedehamjenes og andre Justitiers svende Stil. Han haabede ved denne forlængede Sval at befriere Martens Standhaftighed. Hørgaves. Den næste Dags Morgen brød frem, havde Martin udaandet sin Sjæl. Men Kejseren forlod Byen med den bestjernende Bevidsthed, at der givs Noget, som er større end al Verdens Magt: Kroen hos en land friesten, der hellere vil dø end bryde Trofastheden mod Gud, var det end sun i den ringeste Ting.—(SM.)

Hvor var du?

Hvor var du forleden Søndag? „Hjemme, var ikke rigtig frisk.“ Lufter du nogensinde din Vitaf og fortæller din Håndlemaade ved at stan op en Bekjendtgørelse af følgende Indhold: „Maa være hjemme paa Grund af Hovedpine.“

Og hvorfor? Sig mig det!

„Jeg vil Besøg og kunde ikke forlade Huset.“ Ja, vilde du have i din Ejendom en ung Mand, som kom med en saadan Undskyldning for, at han ikke var i Vitaffen Mandags Aften?

Og naar du staar for Guds Dom, og Dommeren spørger dig, hvorfor du ikke længere gif i hans Helligdom, vil du se ham i Ansigtet og sige: „Ja, vi havde Selvskab.“ Det saa ud til Regn, ja det var begyndt at snoette.“ Var det? — Vilde det have holdt dig borte fra Torvet eller Vitaffen? Man ved jo, at du pleier at gaa paa Koncerter og Dans, endog om det skulde true med en uskydlig.

Det vilde være godt, om man fandt op en Regnhat, som kunde beskytte Kirkegængere om Søndagen.

„Den gif for at høre Pastor Bonnerges.“ Nu, Athenerne fra St. Pauls“ Dage er ikke uddøde, men nogle af dem lever endnu og tilbringer sin Tid bare med at fortælle eller høre noget nytt. Et det det, Guds Hus skal være til? Et det at gøre det til „Himmelens Port.“

„Zeg skulde træffe nogen, derfor kunde jeg ikke gaa.“ Du skulde? — Og paa Herrens Dag var du optat af Fortællinger. Har du joet Underretning om at det tredie Bud er vorehabet? Sandelig, det er trængere og mere indbringende at overlede sig om Vor dagens end at leve Søndagen.

Det er ingen Tid, hvori Menigheten børret sig saa dumt ad som i Religiousanliggender. Det ventet de at saa alt for Indgenting. Uden at tænke paa Guds Ræværelse, nistfømme for hans Ræverlighed, med en ren Modbydelighed for hans Samfund, anser de det for en grov skærfelse, naar de saa høre, at de ikke maa vente at tilbringe en Ewighed sammen med Gud. — (Kuth. Witnes, §. 2.)

Vort Arbejdsselskab.

Aaromrude ved Parkland Barnehjem.

Parkland Barnehjem Association holdt det nærlige Møde ved Hjemmet i Parkland, Wash., Tirsdag eftermiddag den 13 Jan., 1908. Det blev besluttet at lade Veretning om Mediet træffes i følgende Blad: Pacific Herald, Washington Posten, Tacoma Tidende, Kirketidende og Amerika. Til Trustee paa fem Aar valgtes Post. O. H. Abberg.

Bestyreren og Bestyretinden, Mr. og Mrs. F. P. Viland, tilstente en Taf for al den Trossab og Glæde de havde udvist i sin vanstelige og anstrengende Stilling. Mrs. T. Marion, hvis Termin paa Board of Trustees nu var udløben, tilstente også en Taf for alt det hun havde været for Hjemmet.

Det blev besluttet at anmode Kvindesforeningerne i Parkland, Tacoma og Sud Tacoma, om at vælge to hver af sin Midte til Tilskue-komite.

Paa Vilands Annodning toges der Tid til at tale om Regler for Optagelse af Børn. Det blev fremholdt at det var bedst at have saa få Regler som muligt, saa at Bestyreren kunde have frie Hænder til at optage, eller negte Optagelse, naar han fandt det tienligt. Det hænder nok at engagede Forældre, som godt kan betale for sine Børns Ophold, sender dem til Barnehjemmet for at blive fri dem en Stund uden at betale. Det slet dog ikke ofte. Det blev fremholdt at hovedsagen var ikke Mad og Klæder, men at lære Børnene sin Fællest af hende. For at opnau det fulgt man finde sig i det om nogen vilde bruge Anledningen til at saa fri Ophold for sine Børn.

Derneft blev der også talst om Istandhættelse og Udvælelse af Barnehjemmet. Som Stillingen er nu, son der til Nød staffes Rum for 50 Børn; men da bliver det saa trængt at det bliver forsædlig vanstelligt at giøre Hæverbejdet, som er bevarligt nok med det Antal Børn som nu er der.

Allt det Vand, som bruges, maa rummes med Haand og vores omkring i Huset. Det burde være Bindstalle og ”Tank“ saa Vand kunde ledes ind i Huset paa alle Etager. Det er intet Misteligt Vandværk. Det er ingen Sewer. Det er ingen Hejlings Tørd.

Allt dette værkselige gør Arbejdet til en saadan Grad at man finder det meget vanstelligt at kunde og beholde den nødvendige Hjælp. Derfor har Hjemmet istandhættet saa det kunde blive mere bekvæmt.

Men det var ogsaa udvides. Det blev talst om at det var ingen Sag at saa 100 Børn, om man bare havde Rum. Det blev ogsaa fremholdt at man let kunde tage sig af dette An-

tal med hin en liden Horsgelse af den Hjælp, som trænges for os.

Af Formandens Indberetning vil man se at Barnehjemmet har en Hjælp på \$322.79. Såd vi nu foretage de nødvendigste Overbedringer og han denne Hjælp betalt, mås vore Venner hjælpe os. Så maa støtte Midlerne. Og det ved vi at I vil gjøre, thi naar det var nødvendigt har I altid kommet os til Hjælp. Lønnen vil ikke udeblive. Jesus siger: „Hvad I have gjort for en af disse mine mindste Brødre, have I gjort for mig.“

J. D. D.

Vereining angaaende Barlond Intherjs Barnehjem for Aaret 1907.

Tallet på Børnene i Hjemmet vor ved Udgangen af det sidste Aar ni og treti, tre og treti Gutte og fire piger. To af Børnene er autogamle, et er to, to er tre, tre er fire, to er fem, to er sex, tre er syv, fire er otte, tre er ni, fem er ti, to er elleve, tre er tolv, et er tretten, et er fjorten, og et er fenten Aar. Tre har været ber fire og et halvt Aar, tre henimod fire, et over tre, fire to og et halvt Aar, fire to, sex et og et halvt og fire over et Aar, tre henimod et Aar, et et halvt Aar, fire fem måneder, to tre Måneder, tre over en Måned og et otte Dage. Atten er halvt forældrelæske, otten er fra højderne Hjem, og tre støtende har forældre ille, men moderen er sindsvag. Sytten er fra Larissa, fem fra Bellingham, én fra Tonaw, to fra Stanwood, tre fra Port Crescent, to fra Seattle, et fra Portland og fire fra Oaxland, Cal. Ette og tyve bejoger Menighedens Skole. Ni er alvorst, sex af halvørst, fem af dorff, tre af højst, to af transj og fjorten af amerikansk Bord. Hør fjorden af Børnene vides fuld, for tolv delvis og for tretten ingen Betaling. Hjælpedotstanden har været god. Dr. J. C. Rymning har godhedsfullt udet det nødvendige Regetilskun. Angaaende Børnenes Opførel har des ikke været nogen særlig Grund til Klage.

Den fem og tyvende Mai 1907 blev Barnehjemmet førsøgt med ti Acres, der ligger lige sidenfor de ti Acres vi har fået. Klæbemøllen var tolv Hundeade Dollars, der blev dækket ved et rentefrit Kam. Knoppen en Del endnu ikke ubetalt. Dette nye Jordstykke vil øgge havnegang for ejerene, Brandelang for mange Aar og Vognlad for Børnene.

Ejeren er blevet udvidet, saa at det nu hører til Behovet. I Regnfluen er indsat en stor Barneom, der tillige opvarmer den tilstødende Spisestof. Hjemmet har fem ejer, og Mæltetorvningen er ha nogetal-

de tilstøtlig. En og en halv Acres Land er nu under Bygning og vil blive færdig til Voeren. Derved vil Bygningen blive udvidet til henved fire Acres. Det er flere Ting, som burde gjøres for at give Stedet et sjællere Udsyn og øde større Eventualigheder for dem, som her har sit Birkfelt. Men hertil slører det på Midler. Bidrog til dette Cir med vil nære hæderes hjørsumme.

De mange, som har kommet Hjemmet ihu med Gaver, taffes herved på

det hjælplige og anmodes om ikke at blive trætte af at „gjøre vel og meddele, ti jaadanne Øffere behøver God vel.“

Tilslut fremlogges følgende Hjæl-

drog af Statsrådets Begnytak, dato

ret den 15te Jan. 1908.

Indkøbt: Gaber \$1,260.64

Betaling for

Børn 1,169.37

Overflud fra

1906 191.68

..... \$2,921.69

Udgift 82.194.48

Bosædeholdning \$ 127.21

Hjælp på Landet \$750.00

Jacob Wundt

Long Branch.

Arets sidste Nat, m. m.

Det samme Hjertedag og den samme Aand, som den 20de Mennethene i de sidste Dage og Aar, uabenbarer sig helst også den sidste Nat af det gamle Aar. Og da denne Gang var der visse mange, der også var denne nat — i alle disse store og lama Dør og Voroddertilskifte — trængede ud ganske Karet og hilste på det nye, før de gif tilstenge.

Presten vor tilbragte Arets sidste Nat hos Mr. og Mrs. A. Olson. De tre besluttede også at holde ud salmen, at de kunne sige om det gamle Aar — „Jesu“ og kunne huske hverandre med det nye som „Jaar.“ Noll i Galien hørte vel sin big time, men også vi hørte vor. Og Tiden vor os gif nærværdig fort og under vores Sæntaler, særlig om det ene Ærtesdne, vidste vi ikke af før Kloffen slog 12. Ved Afstemningen havde vi holdt vor Andagt. Men det var nu — „Jesu.“ Det faste vi da „jaar“ gjorde vor at stemme den Salmen: „Du træder ut til et nytt Aar. O, Herre Gud, som med os går,“ osv. Dernæst hørte vi den 50 Salme af Bibelen, vi hørte som om 14 og 15 Vers ikke knævede vor Domstolshed, hvor det heder: „Ore Gud Taffigelse og hæal den Hjæste din Røster, og hold din mig også Rødens Dag!“ Saal vil jeg udri i dig, og du skal præse mig.“ Efter at ha det sidste Vers lad for os: „Den, som øvrer Taffigelse, erer mig, og den, som gaar den lige Rei, hører

os jeg lode ihu Guds Frelse,“ holdt vi vor You og forsæde til Hølle i vor Hæres Jesu Navn.

Knætsdagen vor dumfæl og regnfuld. Det vor som Skyerne vilde græde over de Ting, som i Natten var varet i Vig og Vugd udover Land og Strand.

Det Nyårsgudstjeneste hørde vi i Stolehuset her, trodø det tunge, vade vejr, vor der dog samlet omkring et Dusin voksne Personer og nogle børn. Denne Nyårsprediken hørde Saluens Ord til Grund: „Gud,高中生 i mig et rent Hjerte, og form en stodig Kond inden i mig!“ (Ps. 51. 12.) Vijs nu den nødvendigste Nyårskonfirmation vor os til Nyårsgave, hvad vi nu bedet have!

O du, vor din i Livet, vi i din Hånd ob give!

Presten blev her i Settlementet til Zinkagen, da den som den første i Mæneden hørte til os; i disse Dage var han indom til Familiene og laa med Børnene hørde hos Hansen, Webs og Guards. Mr. Dulm, der i længere Tid har været jugelig, er nu frist, vi hører, han har mere nye Kæster i det nye Aar. Mrs. Torenusis var noksaa doarlig, forhåbentlig blir der en suverig Hjælper. Mr. Tolstrup hørte sig også mindre bra, men hører van en god Hjælper. Vi mødte Mr. og Mrs. Tolstrup tilsløft med den ældste Datter, Mathildes, Bistermaal. De tog ikke her i Minneapolis, Minn. Og da denne Brud var en af vor Barlond Akademies Elever og en af Pastor B. Hartstsøs Konfirmenter,

Lørdag den 1 Februar var Menighedens det ørlige Menighedsmede i Stolehuset ved Long Branch, og Sammeleds Gudstjenestes Dagen efter, nemlig. Søndag den 2 Februar. Velkommen! Bjørnson sagde engang om en Mat: „Hon burde hørt et Ord.“ Dette ranted mig op i Minden, da jeg den meget regnunge Sandbag, 1 efter Maten, saa en liden Mat van 10de Aret vandre tilheds alene til og fra Gudstjenesten omkring til samme velsan 7 Mil med sin Skattemus i Lommen for at blive oversat det suvende Bud. Han vil fremføje sin Røse og sit et Ord med. Little Arthur, glem det aldrig, at din Skattemus er vel verd mange flige Hødture og langt mere endnu!

Prælebo.

Konfirmation ved Midsterib.

Utvænt ved Tolstrupen Natten til Lillejuleaften bankedes der van Dræn til N. S. Torenusis Hus. Pust. Xavier havde Nattelag i her. Der kom Bud fra den sage Konfirmant, Inga Rist, at Prælen måtte komme knævet hon bare hinde. Prælen satte op og affled. Taus vandt der han

ved Siden af im Vedsøger van den Helle Vandevæl under de droppende natlige Skær. Snart staar han ved den Enges Veie. Hun siger: „Det er godt, du kom, nu har jeg bedet for Far og Søster Marita i Mojsa og for Broder Johan i Norge, og jeg skal nu reise, men du ved, jeg ønsker at bli konfirmeret og modtage Jesu Venne og Blod under Bro og Vin, som han selv siger, og saa er jeg reisefærdig.“ Langtlig og urelig som hun var, hang hun uregelmæssigt fast ved Jesu Navn og ved Trætten i hans renfende Blod. Skudhønt bleo hun da konfirmeret og ved Radien i Kærværelse af sin sin vrede træfrie Moder og et Vor lykende unge Mand i Huset. Derpaa udtalte hun gjenstigne Sang: „Alleli Gihu Jesu Ramni“ (Gud vorre Laf i Jesu Navn.) Siden blev hun mere og mere rolig og træsted, hun ønskede hun endnu at kunne han fåre Hjælp til sin Tante, Mrs. Torenusis og Bereth, sin Verksammeat. Det Faste til din også opfaldt. Præsten vandrede tilbage til sit Vogt nødvendige fremhæles Guds Befignelse over sin 1906 Konfirmant, som han antog allerede inden Julenomten muligens fulde fac vondre hjem og feire Julen hos sin Fræser og saaledes jo snart saa undt den fulde Befignelse af sin Konfirmation og forste Mitterong! — Dog fulde han endnu holde en Jul — og hvem ved, måske flere — i det jordiske Hjem; i den stræbelige Tilværelse. Under sit Ophold der besøgte Præsten den Engs lærte Gang, og samtidt vides, at hun endnu ikke.

Under forste Juldagsgudstjenestes konfirmeredes Inga Tolstrup sommerat, Bereth Torenusis, i Jærværelses Hjem. Sammeleds ejervar brøde vi Altersgang for Konfirmanten, hennes Forældre og en Del andre, i alt 9 Konfirmerede. Bereth er gift med Pastor af Mr. og Mrs. J. S. Torenusis, fadt i Morris, Minn. Hvor Bereth var en af den der først opnede Romes Gudsfelt. I 1900—1901 opholdt hun sig van Madison og Lincoln Menigheders Prælegaard i over et Aar under Forældrenes Norgesreise. Siden Sommeren 1901 har Familiens Hjem været Bonnabo, hvor de ejer en Del Land. Helle Forældringen udørs nedsættende van Kort, da Konfirmanten hovedhæftig vor forberedet van dette Vorog. — Stillest til Jærdmission \$6.50. Inden Juldag brøde vi Gudstjenesten i Huset hos Mr. S. Torenusis, baade Salmen og Prælen van om. Præle saa også disse to Engs, den Engs og den Sandes Konfirmation og forste Altersgang blive dem selv og andre til i Sandhed en

Bijouneffel Det mude os find for
straffi Blod.

Ostia.

Gudstjeneste holdes i Kirken Tirsdage Aften den 1de Februar med enestil Prædiken. Mindeforeningen under Dådags Ettermiddag, den 5. feb. Mrs. F. Nelson. Alle er velkommne til Møderne.

Tirsdags Aften den 30de dø. holdes Møde i Kirken kl. 7. Gørhaabentlig til alle Næbbens Prester og Representanter deres tilhæde.

Portland.

Den 8de dø. blev H. O. Sundelin og Emily Lindberg viede. Hr. Sundelin er Gier og Bejæret af en Tømmermagt-Forretning nær Quine, Oregon.

Mrs. Julia Petersen fra Mississipi, Ore., besøgte sin Uncle C. J. Jensen, som ligger liget her i Byen, den 1de Jan. Samtidig tog hun også Anledning til at ses fra lille Søn til Sonben, hvor han erholdt Navnet William Jerome. Herren besøge ham i Vognen indtil Enden!

Sub Tacoma.

Mindeforeningen mødte hos Mrs. Gustaf Torsdag Ettermiddag den 16de. Dette var Nordmøde og spændende valgtes til Præsidenten for næste sommer et begrundt. Præsident, Mrs. Olaf Eriksen; Vicepræsident, Mrs. Chr. Wief; Sekretær, Miss Agatha J. Dale; Kasserer, Mrs. Lillian Rasmussen. Denne besøgning indeholdt også en god del af Tidsskriftsmediet for Voruehjemmet i Vorland valgtes, Mrs. Anton Due og Mrs. Conrad Olson. Mindeforeningen under næste Gang holder Mrs. Rasmussen.

Mindeforeningen holder Verdag Aften den 2de Jan. en Festet Social i Old Bellows Hall, Union Ave. og 54th St. Det er sæget for godt Program. Tag Sub Tacoma over til Union Ave.

Tacoma.

Oscar Nelson og Miss Blenda Sisonson blev den 11de dø. kl. mellem 5 og 6 Ettermiddag ægtesviede ved Hotel Domus i Tacoma. Past. R. V. Xavier ledet. Mr. Nelson har været 10 år i Alasko. De nyligste foretidske Hjem vil bli i California, hvor Mr. Nelson har en Landeierdom. Gud vælgne derev Vinhandring!

Vor Prebster Menigheds Pigeforening under Fredags Aften, den 31. Jan. i Kirken. Tidslabbel. 9015 Johanna Rose et Berthade. Alle er velkommne indbudsne.

Vor Prebster Menigheds Mindeforening holdt sit Nordmøde i Kirken den 9de Januar. Mrs. P. E. Paulsen og Mrs. G. Sørensen var bestyrer. Rapporter blev oplyst af Sejretæren og Kasseren og overgivet til en Revisionskomite, som bestod af udarvne. Foreningen teller 60 Medlemmer og har Venge i Røgen. Til Præsident for det kommende år valgtes: Mrs. L. H. Stoen, til Vicepræsident; Mrs. J. B. Richolson, til Sejretær; Mrs. V. O. Skjelbo (gjenvalgt), til Kasserer, Mrs. G. Scott. Pastor Petersen fremlægger en Hillset fra Prof. og Mrs. Sperati og holdt en fortale, hvori han mindeude om Husmøns evangelijske Stilling i Kirken — hvor viatigt det var at netop hin flittig kom til Kirke og til Herrens Hånd, og i alt satte et fulgtværdigt Eksempl. Gud til Hre, sig selv, sin Mand, sine Børn, og andre, til enig Frelse.

Den befjendte Doctor John C. Sundberg, der har rejst rundt Verden, holder foredrag i Vor Prebster's Kirke Tirsdags Aften den 12de Febr.

Ballard.

Paa Nordmøde, Jan. 7, rapporterede vor hjælpe Pastor N. A. Christensen at han havde bestemt sig til at mohntaget holdet til Oakland, Cal. Menigheden her fattede for godt Samarbeide i den kommende Tid og anfænde ham Rolle og Guds Beflignelse i det nye Aaland. Menigheden stred da til Salg af Preist og Sejrelæger for Zion's Menighed i Ballard. Pastor O. A. Tingelstad blev bestemt til at være Præst og Sejrelæger for denne Menighed. Manne Gud give dem begge to Styrke og Mod til at udføre deres Hold til Beflignelse og til mange dyrefjæchte Sejles Frelse.

Ole Mogard,

Zions Menigheds Sejrlæger.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

Chinook, Wash.

Chinook Ev. Luth. Menighed—Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. Søndagskole Kl. 10 Form.

G. J. BREIVIK, Pastor.

Genesee, Idaho.

Vor Prebsters—Gudstjeneste som holdes hveranden Søndag Kl. 11 Form. Søndagskole Kl. 10 Form.

The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 3 p. m.

Clarkston og Lewiston. Gudstjeneste en Gang i Maanedens Søndagskole for Gudstjenester.

Kamiah og Kooskia, Kennewick, Jos. og Howell. Gudstjeneste efter Tidssvind. O. C. HELLEKSON, Pastor.

Stanwood, Wash.

Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3de og 4de Søndag Kl. 11 Form.

Freeborn.

Gudstj. 1ste og 3de Søndag Kl. 11 Form.

Camano. Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.

Florence. Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm. H. M. TURNAGEL, Pastor.

Sacramento, Cal.

Vor Prebsters dansk ev. luth. Menighed—Gudstj. 1ste og 3de Søndag 1. hver Maaned. Kl. 11 Form. og 7:30 Aften. 2den og 4de Søndag Kl. 7:30 Aften i Pythian Castle, Hj. af 2de og 3 Ste.

Salina.

Livermore, Pleasanton, Paso Robles, San Luis Obispo. Gudstj. efter Tidssvind. W. A. LARSEN, Pastor.

Seattle.

Innmannske Lutherske Kirke af den Norske Hynne. Hjørnet af Olive St. og 11th Ave. Lake Union car—Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:45.

H. A. STUR, Pastor.

1215 Thomas St. Tel: Main 4432.

Newman, Cal.

Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Maaned. Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke. Søndagskole Kl. 1.

Los Banos.

Gudstj. 2den Søndag, Kl. 2. Søndagskole Kl. 1 Efterm.

Stekton.

Gudstj. 1de Søndag Kl. 2:30. H. W. SPRENSEN, Pastor.

Portland, Oregon.

Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Prebsters Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Bellwood eller W. H. eller W. W. Sporvejen til E Grant St.

Keizer.

Gudstj. efter Tidssvind. O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.

Gudstj. 1ste, 3den og 3de Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3de Søndag Kl. 7:30 Aften paa engelsk. 2den Onsdag i Maanedens Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Barlow.

Gudstj. sidste Søndag i Maanedens Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maanedens Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sedaville.

Gudstj. efter Tidssvind. A. O. WHITE, Pastor.

Santa Barbara, Cal.

Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11. sidstigen 2den og sidste Søndag i Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjørnet af 10th og First St. Tag Oak Park Car. Tel. House 1218.

N. PEDERSEN, Pastor.

San Francisco.

The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St. near 18th St. San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.

E. M. STENSRUD,

2222 Howard St. Phone: Market 3148

Oakland, Cal.

St. Paul's English Ev. Luth. Church, 22nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.

Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 2:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Hayward and Russell.

Services the 4th Sunday of every month at 3 p. m. and 8 p. m.

S. B. HUSTVEDT, Pastor.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Auberg, O. H. Parkland, Wash.

Berge, O. Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.

Brevik, G. J. Chinook, Wash.

Brekka, J. Box 175, Rockford, Wash.

Borup, P. Cor. A og Pratt Sta., Bellingham, Cal.

Bjerke, A. O. 19 og Donovan Sta., Bellingham, Wash.

Bilcher, P. Dotail, Wash.

Björnson, H. E. Silverton, Wash.

Christensen, M. A. 123 State St., Ballard, Wash.

Carlson, L. 544 Harrison St., San Francisco, Cal.

Dale, J. O. 5621 Clement Ave., Tel. Main 5322, Tacoma, Wash.

Eger, Olaf, 823 E 27 St., Los Angeles, Cal.

Foss, I. C. 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Gehnberg, O. 2428 Howard St., San Francisco, Cal.

Hagene, O. 125 E. 10 St. Tel. Scott 2024, Portland, Ore.

Hestvedt, H. B. 927 24th St., Oakland, Cal.

Harstad, H. Tel. State 61, Parkland, Wash.

Holckson, O. C. Genesee, Idaho.

Holden, O. M. W. 6-3 Ave., Spokane, Wash.

Heimdal, O. M. Parkland, Wash.

Ingebretsen, H. Fir, Wash.

Johansen, J. 204 J St., Fresno, Cal.

Larson, W. A. 1491 O St., Sacramento, Cal.

Neste, Theo. P. 417 29th St., Astoria, Ore.

Norgaard, C. H. E 622 Webster St. Phone, 5524, Spokane, Wash.

Ordal, O. J. 1460 Humboldt St. Tel. Red 1376, Bellingham, Wash.

Pedersen, N. 1809 Milpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.

Prem, Ove J. H. 1701 So. J St. Tel. Main 4276, Tacoma, Wash.

Stab, H. A. Tel. Main 4432, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Sorenson, H. W. Box 4, Newman, Cal.

Stensrud, M. M. 2222 Howard St., San Francisco, Cal.

Tjernsgaard, H. M. Stanwood, Wash.

Tinglestad, O. A. Ballard, Wash.

White, A. O. Silverton, Ore.

Xavier, N. P. Parkland, Wash.

Xavier, J. U. Parkland, Wash.

Bitterbilleder

Bitterbilleder og Bænkstol med alle de gældende bænke.

Eller Bænkstol med alle de gældende bænke.

Portland Minister.

Aredsmøde.

Om Gud vil, møder Puget Sound Freds af den Røde Sonde i Washon Airlie, 28 til 30 Januar, 1908. Mødet begynder klaffen 10:30 Før-middag. Program: Den broderlige Formanning, Mat. 18, 15—17, Referent R. V. Kibbiet, Superintendent O. H. Næberg. Den Absolutionen, Ref. O. H. Tingelstad, Supl. O. J. H. Venn. Hvorfor alle, Jesus vil være fristne vor slutte sig til en rettroende Menighed. Ref. O. J. Jægerbriggen, Supl. O. Vor-ge. The Lutheran Confirmation. Ref. H. E. Baasen, Supl. O. E. Heimdal. Tabningsprædiken P. Ulrich. Skrifstofale, H. W. Stub. J. O. Dale, Sekr.

Bil alle, som ønsker at komme til Aredsmødet paa Washon, vært venlig at melde sig til underkendte seneft inden den 15de Januar. Mødet ikke. Det vil lette vort arbejde med at støtte Logi.

Tog Str. Delsante til Wallon Landing. Den gaaer fra Colman Dock i Seattle til 3 p. m. og fra Fisher Dock i Tacoma til 6:15 a. m. E. Klofstad, Cone, Wash.

Befjendigtsrette.

De Prester, som agter at overvære Konferensen i Santa Barbara fra 22de til 28de Jan., bedes om at melde sig til Underkendte inden 15de Jan. R. Pedersen.

Befjendigtsrette.

Oregon og Columbia River Speci-alforskerens møder, om Gud vil, i Oak Point, Wash., den 1de til 6te Februar. Aredsmøde holdes paa samme Tid og Sted. Aarhundlingsglen-stand for Aredsmødet: 2 Tim. 8, 13—17. Referent, Pastor White. Pastor Breivik præditer. Pastor Hagaes holder Etatstalen.

G. J. Breivik, Sekr.

Aredsen.

Prester og Representanter, som kommer til Mødet paa Wallon, vil indbydes til at besøge Olalla Torsdags Ettermiddag og holde en Aftensession der samme Dags Aften i den nye Kirke. Vil alle, som kommer til Mødet være forberedt herpaa og efterkomme Indbrydelsen, saa vil de give også Olalla Helfere en Dommering. Baaden gaaer fra Olalla til Seattle Fredags Morgen kl. 8. Man vil derfor neppe tage nogen Tid paa grund af denne Aftitiller.

Møde holdes af Akademiet Voord af Trustees Mandag den 13de Januar. Pastor M. A. Christensen der har antaget Afd. fra Daaland, Cal., re-signerede som Medlem af Voordet; i hans Sted valgtes Mr. L. C. Schreuder.

Det nye Voord organiserede sig ved at vælge R. J. Hong til President, P. Sanderup til Vicepresident, Pastor L. C. Højs til Sekretær og M. Sanderson til Støfferer.

Akademiet har nu 260 Elever ind-foreone, og flere kommer. Vi værere i stadtigt arbejde.

Indkommet til Indremissionen, Pacific District, Wash.

Ved Pastor W. A. Larsen, Fra Our Savior's Dan. Ev. Luth. Congregation, Sacramento, Cal., for Elsi-mo Barnebji, Teller, Alotta, \$7.30.

Ved Pastor R. V. Xavier til Ind. Miss. Confirmations Collekt fra Paulsba, Wash. \$5.50. Ved Pastor Olaf Eger, Del af en Collekt ved Juletræfest til Portland Barnebjen \$5.00. Fra Miss Oline Landberg, \$2.00; Miss Oline Vestel, \$2.00; Otto Kilen, \$1.50; Det Frejers Ungdomsforsening til Indre Mission, \$1.50. Ved Pastor C. W. Holden, Of-fer fra Almira Eng. Luth. Mghd. \$6.15. Fra Wallach Skandinavisk Luth. Mghd. \$1.85. Ved Pastor L. C. Højs fra H. P. Univ. Everett, Wash. \$5.00. Ved Pastor M. A. Christensen fra Småpigernes Svøfning af Ziems Mghd., Ballard, Wash. \$8.80. Til sammen \$50.90.

L. A. Stoo, Trenø.

Portland Menigheds Aardebjor-ning holdt sit Aredsmøde i Prestegården, Onsdag den 7de Januar. til Støfferens Rapport fremgik at der i Aret's løb var indkommet \$460.00 i Høreningsstøtte. Ved Balgt paa Bestyrelse blev Mrs. Solvold valgt til President, Mrs. Sindlund til Vicepresident, Mrs. Emil Erickson til Sekretær, Mrs. Marie Beffum (gjenvalgt), til Støfferer. Mrs. R. V. Xavier og Mrs. O. H. Næberg (begge gjenvalgt) til tilhører-familie for Barnebjemnet. Raadet Møde holdes hos Mrs. G. Halvorsen.

Landsmæb.

Hvis de ønsker at bo paa et Sted hvor eders Barn har rigelig Adgang til saa en god Skoleuddannelse, kan komme til Portland, Wash., og tilføre eder et Øjem m. til rimelig Pris. Det er Letter eller Land i større eller mindre Størrelse hvor man henvende sig til John Stenberg som boer paa Stedet, eller man vil træffe ham ved at gaa ind paa Culumbia Office, 102 Vernice Vldg., Tacoma, Wash.

Underkendte underst Anfættelse som Stolekæret og Kirkejanger. Ud-dannelses fra Sioux Falls Stolekæret-sminar, har to Mars Erfaring og kan fremlegge gode Anbefalinger.

L. A. Søllie,
Adr. S. S. Erdahl, Bryant, Wash.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Student-Supplies of all Kinds

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave., Tacoma, Wash.

**DRS. ROBERTS, DOERRE
AND BLODGETT**

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

Tel. James 1716

No. 28 Waller 600 Room 2d Waller 300

W. T. Christensen,

Norj Læge og Kirurg.

Ramsey 11-12 Ross, 3d floor.

Room 1 og 2 Pinewood Vldg., Ballard, Wash.

LS. ARREN. E. EILERTS &

Trommalds Pharmacy

(Norj Apotek.)

1535 Tacoma Ave., Tacoma, Wash.

Tel.: Main 504

Dr. Louis S. Schreuder

nørst Læge og Kirurg.

Ramsey: 10-12 Jorm., 2-4 Ott. 7-9 Ejer

Ramsey:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

Phone: MAIN 4495. - 7285

Lien's Pharmacy

Stændsnings Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter expedieres hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Hildebrand & Gor,

Søger Master, "Klinium", "Hug", "Blattig".
Geng. 2m. og 3m. Dose, v. 10. til 100.
Det er også højt præcis.

67 Commercial St., Victoria, Ore.

Boghandel.

Vi tillader os at anbefale voet god
Udbud af norske og danske Bøger. Vor
Katalog med et Tidlig sendes portofrit til
enhver paa forlangenbe. Det behøvs
bekræftet, at dette Tidlig indeholder en
værl. over engelske Bøger, samt en liste
over Bøger, som vi har tilbuet siden 1905.

Lutheran Publ. House

Decorah, Iowa.

eller
416 3rd Ave., S., Minneapolis,
Minn.

Se paa den lyse røde Lap!